

Rapport

h2>Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Leiden (UWV) op grond van een interne instructie weigert medewerking te verlenen aan een vereenvoudigd derdenbeslag en de weigering niet dan wel niet voldoende motiveert.

Beoordeling

I Bevindingen

1. Verzoekster - de gemeente Den Haag - heeft een paar vorderingen op een gewezen cliënt (X). Het ging om een vordering die door de kantonrechter was vastgesteld alsmede een vordering vanwege teveel betaalde bijstandsuitkering (WWB).

X ontvangt thans een uitkering van het UWV. Met de brief van 10 september 2008 vroeg verzoekster het UWV om met ingang van 1 oktober 2008 al het meerdere boven de beslagvrije voet in te houden op de uitkering en aan haar af te dragen. Verder wilde verzoekster volledig beslag op het vakantiegeld van X laten leggen.

Verzoekster verwees naar de artikelen 475b en 475 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv).

Op 1 oktober 2008 deelde het UWV verzoekster mee niet te kunnen voldoen aan voornoemd verzoek. Een gerechtsdeurwaarder had reeds beslag gelegd op X zijn uitkering. Verder was verzoeksters vordering niet preferent aangezien het om teveel betaalde bijstandsuitkering ging.

Verzoekster wees het UWV in een faxbericht van 21 oktober 2008 erop dat haar terugvordering op grond van artikel 60 van de Wet werk en bijstand (WWB) bevoorrecht is en verzocht het UWV alsnog het beslag uit te voeren.

Het UWV deelde verzoekster met de brief van 26 november 2008 mee dat een vordering in verband met teveel betaalde WWB-uitkering door het UWV niet als preferente vordering wordt aangemerkt. Beslaglegging door de gemeente is volgens het UWV alleen preferent ingeval het een vordering ingevolge de gemeentelijke belastingen betreft.

Het UWV verwees verzoekster naar de gerechtsdeurwaarder die het eerste executoriale beslag had gelegd omdat deze verantwoordelijk is voor de verdeling van de afgedragen gelden. De deurwaarder dient hierbij rekening te houden met eventuele voorrechten.

2. Verzoekster was het niet eens met de zienswijze van het UWV zoals in de brief van

26 november 2008 beschreven en diende op 4 december 2008 hierover een klacht in bij het UWV.

In de brief van 18 december 2008 waarmee het UWV verzoeksters klacht afdeed, deelde het UWV mee dat de vordering preferent is. De vordering is naar het oordeel van het UWV evenwel niet preferent indien het een beslaglegging door de gemeente betreft én er reeds sprake is van een eerder executoriaal beslag. Dit zou anders zijn indien de beslaglegging het gevolg was van een gemeentelijke belasting of indien er sprake is van beslaglegging via de belastingdienst.

Het UWV verwees verzoekster opnieuw naar de gerechtsdeurwaarder en achtte de klacht ongegrond.

4. Verzoekster was het niet eens met de klachtafhandeling door het UWV en wendde zich tot de Nationale ombudsman. Naar aanleiding van het door de Nationale ombudsman ingestelde onderzoek gaf het UWV op 10 maart 2009 het volgende aan:

"Berichtgeving aan de gemeente Den Haag

UWV heeft in de brieven aan de gemeente Den Haag ten onrechte gesteld dat de vordering van de gemeente niet preferent is.

De vordering van de gemeente is op grond van artikel 60 lid 5 Wet werk en bijstand (WWB) wel degelijk preferent.

Daarmee is echter niet gezegd dat in de onderhavige samenloop situatie aan de gemeente in plaats van aan de deurwaarder die al eerder op basis van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) op de arbeidsongeschiktheidsuitkering van X executoriaal derdenbeslag had gelegd, moet worden afgedragen.

UWV voert daartoe het volgende aan.

Art. 478 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing

Voordat de gemeente Den Haag vereenvoudigd derdenbeslag onder UWV legde voor haar preferente WWB-vordering, was al door een deurwaarder executoriaal derdenbeslag gelegd voor een concurrente vordering.

Daarom dient aan de hand van Rv. bepaald te worden welk artikel in een dergelijk geval van cumulatieve beslagen van toepassing is.

In de WWB zijn de artikelen 479b t/m 479g Rv. m.b.t. " vereenvoudigd derdenbeslag" van toepassing verklaard.

Art. 479e lid 1 Rv. luidt:

" Van de dag van het beslag af is de derde-beslagene verplicht om, zolang de executant dit verlangt, naar gelang hij loon of andere periodieke uitkeringen aan de geëxecuteerde

verschuldigd is het door de executant aangegeven achterstallig bedrag en de termijnen van de uitkering, tot welker verhaal beslag is gelegd, aan de executant te betalen, tenzij onder hem beslag gelegd mocht worden wegens vorderingen van hogere of gelijke rang.”

Gelet op de tekst van dit artikel zou de derde-beslagene door moeten gaan met afdracht aan de gemeente indien de gemeente als eerste beslag zou hebben gelegd voor een bevoorrechte vordering en er pas daarna beslag zou zijn gelegd door een deurwaarder voor een concurrente vordering.

De in het laatste gedeelte van lid 1 omschreven "tenzij-situatie" doet zich immers niet voor.

Artikel 479e Rv. geeft derhalve voor de hierboven geschetste cumulatieve beslagsituatie (eerst vereenvoudigd beslag voor een preferente vordering en pas later beslag voor een concurrente vordering) een oplossing (doorgaan met de in de eerste zinsnede van art. 479e Rv. aangegeven afdracht aan de eerste beslaglegger).

Indien er echter sprake is van een omgekeerde situatie, zoals in casu namelijk wanneer er eerst beslag is gelegd voor een concurrente vordering en er pas daarna vereenvoudigd derdenbeslag wordt gelegd voor een vordering met een hogere rang, geeft art. 479e Rv. - grammaticaal gezien - geen uitsluitel.

Ook in de overige artikelen van de tweede afdeling A Rv. waarin de artikelen 479b t/m 479g Rv. zijn opgenomen, is voor deze situatie geen oplossing beschreven.

In de laatste zin van art. 479b Rv. is echter bepaald dat indien in de tweede afdeling A Rv. niet uitdrukkelijk wordt afgeweken van de vorige afdeling (tweede afdeling) in dat geval de regels van de vorige afdeling (tweede afdeling) van toepassing zijn.

Hierdoor is in de thans aan de orde zijnde "omgekeerde situatie" het cumulatieve beslagartikel 478 Rv. van toepassing.

Art. 3:277 lid 1 BW jo. art. 474 / art. 480 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

In art. 3:277 lid 1 BW is bepaald dat de schuldeisers uit de netto-opbrengst worden voldaan. Op grond van het bepaalde in art. 474 Rv. en 480 Rv. moeten eerst de executiekosten uit de executieopbrengst worden voldaan en komt pas daarna de verdeling aan de orde.

Art. 3:277 lid 1 BW en art. 480 Rv. spreken dan ook van de "netto-opbrengst".

De kosten die de executant heeft moeten maken, zijn als "superpreferent" te beschouwen. Eerst moeten dus de executiekosten zijn voldaan waarna de verdeling over de schuldeisers komt en daarmee de bepaling van hun rangorde.

Conclusie

Het door de gemeente Den Haag gelegde vereenvoudigd derdenbeslag is een volwaardig beslag dat gelegd is op basis van Rv., echter niet door een deurwaarder.

In geval van samenloop in de "omgekeerde situatie" zal dan ook op grond van artikel 478 Rv. de derde-beslagene moeten afdragen aan de deurwaarder die het oudste executoriale derdenbeslag heeft gelegd.

De uitkeringsafdelingen van UWV zijn aldus geïnstrueerd.

Op de deurwaarder rust de verplichting om te verdelen, vanzelfsprekend met inachtneming van een preferentie waarop aanspraak is gemaakt.

Rangorde komt pas aan de orde nadat is vastgesteld wat de netto opbrengst is en daaruit de executiekosten zijn voldaan.

Aan de omstandigheid dat een vordering preferent is, kan ook hierom geen argument worden ontleend dat i.g.v. samenloop aan de preferente beslaglegger moet worden afgedragen totdat zijn vordering is voldaan. (...)

Klacht van de gemeente Den Haag

De klacht van de gemeente is gegrond te achten.

UWV heeft in de correspondentie met de gemeente ten onrechte het standpunt ingenomen dat de WWB-vordering van de gemeente Den Haag niet preferent zou zijn.

Onvoldoende is tot uitdrukking gebracht dat het verschil van inzicht betrekking heeft op samenloop en dat preferentie alleen van belang is bij de verdeling van de afdrachten.

Voorts had de gemeente dadelijk (al bij de brief van 1 oktober 2008) voor de verdeling van de afdrachten naar de deurwaarder moeten worden verwezen."

5. De gemeente maakte op 8 december 2009 een drietal opmerkingen over het verslag van bevindingen.

Zij gaf allereerst aan het niet eens te zijn met de conclusie van het UWV dat de omschreven 'tenzij-situatie' van artikel 479e Rv zich hier niet zou voordoen.

Volgens de gemeente is er sprake van een situatie als beschreven in artikel 479e Rv. Haar vordering is op grond van de WWB bevoorrecht en de vordering bij de deurwaarder betreffen concurrente vorderingen.

Verder deelde de gemeente mee dat de onderhavige vorderingen waarvoor beslag is gelegd niet onder het regime van artikel 479b Rv vallen. Het gaat hier om teveel verstrekte bijstand op grond van de WWB en niet om verschuldigde alimentatie en dergelijke. De gemeente is het daarom niet eens met het standpunt dat de 'omgekeerde situatie' aan de orde is, met als gevolg de toepassing van het cumulatieve beslag artikel 478 Rv.

Bovendien is artikel 478 Rv volgens de grammaticale interpretatie van toepassing op deurwaarders en treedt de gemeente niet in de hoedanigheid van een deurwaarder op. Het indienen van de vordering werkt kostenverhogend. Verder zou de deurwaarder in strijd handelen met de gedragscode van gerechtsdeurwaarders als de deurwaarder in zou gaan op het verzoek van de gemeente om beslag te leggen. In de gedragscode staat dat er geen nodeloze kosten gemaakt mogen worden.

De gemeente is dan ook van mening dat zij de vordering niet bij de deurwaarder zou moeten indienen.

II Beoordeling

6. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Hieruit vloeit voort dat een overheidsinstantie zijn conclusie of oordeel van een goede (feitelijke) onderbouwing moet voorzien.

7. Verzoekster vroeg het UWV een bedrag in te houden op de uitkering van een UWV cliënt, tevens een ex-client van de gemeente, en dit bedrag aan haar af te dragen. De gemeente had verder meegedeeld dat zij een vordering had die bij uitspraak van de kantonrechter was vastgesteld alsmede een vordering wegens teveel uitbetaalde uitkering ingevolge de WWB. De gemeente koos voor deze mogelijkheid om de vordering op haar ex-client te incasseren omdat er dan geen aanvullende kosten voor de ex-client gemoed zouden zijn.

In de brief van 1 oktober 2008 gaf het UWV alleen aan dat er reeds eerder beslag was gelegd op de uitkering door een deurwaarder en dat de vordering van de gemeente niet preferent zou zijn omdat het een vordering van teveel betaalde WWB-uitkering betrof.

Verzoekster verwees vervolgens naar artikel 60 WWB, waarin de preferentie van de vordering is vastgelegd.

Op 26 november 2008 deelde het UWV mee het standpunt te handhaven dat de vordering van de gemeente voor de beslaglegging niet preferent was. Het UWV verwees verzoekster naar de gerechtsdeurwaarder van het eerste executoriale beslag, aangezien deze de verdeling van de gelden verzorgt en hierbij met eventuele voorrechten rekening moet houden.

Tijdens de klachtafhandeling gaf het UWV toe dat verzoeksters vordering preferent is, maar dat dit betekent dat bij de huidige samenloop van beslagen aan verzoeker moet worden afgedragen in plaats van aan de deurwaarder die eerder beslag heeft gelegd. Dit zou anders zijn indien een beslaglegging het gevolg was van een gemeentelijke belasting of beslaglegging via de Belastingdienst.

8. Pas gedurende het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft het UWV duidelijk gemaakt waarom het verzoekster had verwezen naar de deurwaarder die als eerste executoriaal beslag had gelegd, ondanks het feit dat verzoeksters vordering preferent is. Het UWV heeft op 10 maart 2009 erkend verzoekster in eerste instantie foutief te hebben geïnformeerd.

De onderzochte gedraging is dan ook niet behoorlijk.

9. De Nationale ombudsman wil aan het voorgaande nog het volgende toevoegen.

Het UWV heeft een toelichting gegeven waarom het in dit geval niet aan het verzoek voldoet om mee te werken aan het zogenoemde vereenvoudigd derdenbeslag, ondanks dat de gemeente een preferente vordering heeft. De Nationale ombudsman kan zich in deze handelswijze vinden en wel vanwege het navolgende.

Verzoekster heeft een ex-cliënt destijds teveel aan bijstand betaald. Op grond van artikel 60 WWB heeft de gemeente een preferent recht.

Artikel 3:277 BW bepaalt dat iedere schuldeiser in beginsel een gelijke rang heeft. Het is niet van belang wanneer de vordering is ontstaan. Ook is niet van belang of beslag is gelegd. Hierdoor hebben schuldeisers in beginsel onderling een gelijk recht om uit de netto-opbrengst van de goederen van de schuldenaar naar evenredigheid van hun vordering te worden voldaan, nadat de kosten van executie zijn betaald.

Op het voorgaande kunnen uitzonderingen bestaan indien de wet aangeeft dat een bepaalde schuldeiser voorrang heeft boven de andere schuldeisers. Artikel 60 WWB bepaalt dat de gemeente een preferent recht heeft als het gaat om een vordering vanwege teveel uitbetaalde bijstand.

Verder bepaalt artikel 60 WWB dat het college de kosten van teveel betaalde bijstand via een dwangbevel kan invorderen. Dit houdt in dat de gemeente voor de schuld geen uitspraak of bevel van betaling van een rechter of een andere autoriteit nodig heeft om de vordering via gedwongen executie, meestal via een gerechtsdeurwaarder, te innen.

Tot slot heeft de wetgever de gemeente dezelfde bevoegdheid toegekend aan het college van de gemeente, die de raad voor de kindbescherming op grond van artikel 479g van Rv heeft. Deze bevoegdheid houdt in dat de gemeente zonder tussenkomst van een deurwaarder executoriaal beslag kan leggen. Hiervoor dient de gemeente een afschrift van

het besluit per aangetekende post toe te sturen met een begeleidende brief. In deze brief geeft de gemeente aan wat van de derde-beslagene, in dit geval het UWV, wordt verwacht. Op het moment dat de derde-beslagene het afschrift terugstuurt met de aantekening 'gezien' en hiermee zijn verplichting tot inhouding erkent, is het beslag tot stand gekomen. Weigert een derde het afschrift terug te sturen dan is het beslag niet tot stand gekomen. De wet verplicht niet een derde niet mee te werken aan vereenvoudigd derdenbeslag. Een sanctie wegens weigering de beschikking voor 'gezien' te ondertekenen en terug te sturen bestaat niet.

De gemeente kan in een dergelijke situatie alsnog via de gewone wijze, te weten de deurwaarder, beslag te leggen.

Pas nadat de derde-beslagene de kennisgeving voor 'gezien' retour heeft gestuurd, komt artikel 479e eerste lid aan de orde. Dit artikel bepaalt dat degene onder wie beslag is gelegd, vanaf de dag dat beslag is gelegd het loon of andere periodieke uitkeringen aan de beslaglegger moet betalen, behalve als onder de derde-beslagene beslag mocht worden gelegd wegens vorderingen van hogere of gelijke rang.

Dit artikel voorziet dus in de situatie dat het eerste beslag een vereenvoudigd derdenbeslag is en dat daarna een tweede beslag van hogere of gelijke rang wordt gelegd. Het artikel bepaalt niet op welke wijze de beslagen moeten worden afgewikkeld wanneer er sprake is van cumulatieve beslagen, waarbij het eerste beslag een vereenvoudigd beslag is dat door de raad van de kinderscherming, het LBIO of een gemeente is gelegd.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat in verzoeksters geval artikel 479e Rv niet van toepassing is. Immers, in dit geval was het beslag door de gemeente nog niet tot stand gekomen doordat het UWV de beschikking niet voor 'gezien' retour had gezonden.

Nu het vereenvoudigd derdenbeslag dat de gemeente had willen leggen niet tot stand is gekomen en het UWV niet verplicht is om hieraan mee te werken, zal de gemeente alsnog via de tussenkomst van de deurwaarder de vordering moeten verhalen. Dat de gemeente een preferente vordering heeft doet hier niet aan af, aangezien de preferentie van een vordering pas bij de verdeling van netto-opbrengsten ter sprake komt.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam is gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste.

Onderzoek

Op 14 januari 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de Gemeente Den Haag, met een klacht over een gedraging van Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd De Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werden betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

het verzoekschrift van 12 januari 2009 met de volgende bijlagen:

verzoek tot loonbeslag aan het UWV van 10 september 2008;

reactie van het UWV van 1 oktober 2008;

faxbericht van verzoeker van 21 oktober 2008

reactie van het UWV van 26 november 2008 op het faxbericht;

klacht gericht aan het UWV van 4 december 2008

afwikkeling klacht door het UWV van 18 december 2008

reactie van het UWV van 10 maart 2009 met als bijlage een interne instructie

Achtergrond

Wet werk en bijstand

Artikel 60, tweede, vierde en zesde lid:

"Besluit tot terugvordering

2. Het college kan de kosten van de bijstand, bedoeld in de artikelen 58 en 59 invorderen bij dwangbevel.

4. De in artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan de raad voor de kinderscherming toegekende bevoegdheid komt gelijkelijk toe aan het college. Indien het college gebruik maakt van deze bevoegdheid, geschiedt de bekendmaking van het dwangbevel, in afwijking van artikel 4:123, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht, door middel van toezending per post aan degene van wie kosten van bijstand worden teruggevorderd.

6. Terugvordering van kosten van bijstand als bedoeld in artikelen 58 en 59 is bevoorrecht en volgt onmiddellijk na de vorderingen in artikel 288 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek omschreven."

Burgerlijk Wetboek, Boek 3

Artikel 277, eerste lid

"Schuldeisers hebben onderling een gelijk recht om, na voldoening van de kosten executie, uit de netto-opbrengst van de goederen van hun schuldenaar te worden voldaan naar evenredigheid van ieders vordering, behoudens de door de wet erkende redenen van voorrang."

Artikel 278

"1. Voorrang vloeit voort uit pand, hypotheek en voorrecht en uit de andere in de wet aangegeven gronden.

2. Voorrechten ontstaan alleen uit de wet. Zij rusten of op bepaalde goederen of op alle tot een vermogen behorende goederen."

Artikel 288

"De bevoorrechte vordering op alle goederen zijn de vorderingen ter zake van:

- a. de kosten van de aanvraag tot faillietverklaring, doch alleen ter zake van het faillissement dat op de aanvraag is uitgesproken, alsmede van de kosten, door een schuldeiser gemaakt, ter verkrijging van vereffening buiten faillissement;
- b. de kosten van lijkbezorging, voor zover zij in overeenstemming zijn met de omstandigheden van de overledene;

c. hetgeen een werknemer, een gewezen werknemer en hun nabestaanden ter zake van reeds vervallen termijnen van pensioen van de werkgever te vorderen hebben, voor zover de vordering niet ouder is dan een jaar;

d. hetgeen waarop een werknemer, niet zijnde een bestuurder van de rechtspersoon bij wie hij in dienst is, een gewezen werknemer en hun nabestaanden ter zake van in de toekomst tot uitkering komende termijnen van pensioen jegens de werkgever recht hebben;

e. al hetgeen een werknemer over de lopende en het voorafgaande kalenderjaar in geld op grond van de arbeidsovereenkomst van zijn werkgever te vorderen heeft, alsmede de bedragen door de werkgever aan de werknemer in verband met de beëindiging van de arbeidsovereenkomst verschuldigd uit hoofde van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de arbeidsovereenkomst."

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 474

"De deurwaarder is verantwoordelijk voor de verkregen opbrengst en voldoet daaruit onverwijld de kosten van de executie. Hij vermeldt in zijn proces-verbaal de namen en woonplaatsen der kopers."

Artikel 475b, eerste en tweede lid

"1. Beslag onder een derde op een of meer vorderingen van de schuldenaar tot periodieke betalingen waaraan een beslagvrije voet is verbonden, is slechts geldig voor zover een periodieke betaling de beslagvrije voet overtreft.

2. Ligt beslag onder verschillende derden op vorderingen van de schuldenaar tot periodieke betalingen waaraan een beslagvrije voet is verbonden, dan wordt de beslagvrije voet omgeslagen in verhouding tot de hoogte van deze periodieke betalingen."

Artikel 478, eerste lid

"1. Indien onder de derde-beslagene ten laste van de geëxecuteerde ook andere beslagen zijn gelegd en niet bij voorbaat vaststaat dat alle beslagleggers uit de door de derde-beslagene verschuldigde geldsommen zullen kunnen worden voldaan, int de deurwaarder die het oudste executoriale beslag heeft gelegd, voor de gezamenlijke beslagleggers hetgeen de derde-beslagene heeft te betalen of te geven. Wordt de executie door de legger van dit beslag niet voortgezet, dan neemt de deurwaarder die het daaropvolgende executoriale beslag heeft gelegd, de inning over."

Artikel 479b

"Het beslag tot verhaal van een uitkering tot levensonderhoud, krachtens Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of bij wijze van voorlopige voorziening in verband met een geding tot echtscheiding, tot scheiding van tafel en bed, onderscheidenlijk tot ontbinding van een geregistreerd partnerschap verschuldigd, daaronder begrepen het verschuldigde voor verzorging en opvoeding van een minderjarige alsmede het beslag tot verhaal van een uitkering krachtens artikel 85, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek door de ene partner aan de andere partner verschuldigd, worden, indien de beslagen gelegd worden op loon of andere periodieke uitkeringen, welke de geëxecuteerde van een derde te vorderen mocht hebben, gelegd en vervolgd op de wijze en met de gevolgen in de vorige afdeling bepaald, voor zover daarvan in deze afdeling niet is afgeweken."

Artikel 479e, eerste lid

"Van de dag van het beslag af is de derde-beslagene verplicht om, zolang de executant dit verlangt, naar gelang hij loon of andere periodieke uitkeringen aan de geëxecuteerde verschuldigd is het door de executant aangegeven achterstallig bedrag en de termijnen van de uitkering, tot welker verhaal het beslag is gelegd, aan de executant te betalen, tenzij onder hem beslag gelegd mocht worden wegens vorderingen van hogere of gelijke rang."

Artikel 479f

"De executant vervolgt de derde-beslagene, die in gebreke blijft aan zijn verplichting ingevolge het voorgaand artikel te voldoen, voor de kantonrechter."

Artikel 479g, eerste lid

"Indien de raad voor de kindbescherming executant is dan wel, indien ingevolge het bepaalde in artikel 408, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is belast met de invordering van onderhoudsgelden, kan hij dit beslag leggen, hetzij op de gewone wijze, hetzij door van de beschikking in afschrift mededeling te doen aan de derde-beslagene. In het laatste geval zendt deze die schriftelijke kennisgeving voor 'gezien' getekend aan de raad voor de kindbescherming of het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen terug. Eerst door deze terugzending is het beslag voltooid."

Artikel 480, eerste lid

"Indien er geen andere schuldeiser is, die op de goederen of de opbrengst van de executie beslag heeft gelegd, en evenmin een beperkt gerechtigde bekend is wiens recht door de executie is vervallen, keert de deurwaarder de netto-opbrengst aan de executant tot het beloop van diens vordering uit. Een eventueel overschot wordt aan de geëxecuteerde afgedragen."